

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 om Tilsyn med Skibe.

Mødet hævet Kl. 4.

133. Møde.

Onsdag den 1. Juni Kl. 1.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Invalidforsikring har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Naar der til et Lovforslag, der kun indeholder 14 Paragraffer, i et Udvalg stilles 37 Ændringsforslag, kunde man jo tænke sig, at Lovforslaget i et og alt fuldstændig maa være ændret, saaledes at det er helt ukendeligt. Dette er dog ikke Tilfældet. Det, der fra Ministeriets Side var Hovedformaalet med Lovforslagets Fremsettelse, nemlig en betydelig Indskrænkning af Statens Udgifter i Henhold til den nu bestaaende Husdyrlov — ja, jeg tør vel egentlig ikke bruge Udtrykket „nu bestaaende“, men den hidtil gældende Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme —, dette Formaal er i hvert Tilfælde, forekommer det mig, i en tilfredsstillende Grad opnaaet ogsaa ved de Forslag, som her foreligger. Jeg kan derfor kun udtale min bedste Tak til hele Udvalget, fordi det har villet være med til Gennemførelsen af betydelige Beparelser, og fordi Udvalget herom har kunnet være enig, selv om der

beklageligvis paa enkelte Punkter er modstridende Opfattelser, som dog ikke i væsentlig Grad har formindsket eller forringet det finansielle Resultat af Lovforslaget.

Naar der desuagtet stilles saa mange Ændringsforslag, forekommer det mig rigtigt at oplyse, at Hovedparten af disse oprindeligt hverken er stillet af Ministeren eller af Udvalget, men at det er en Række Ændringsforslag, som Ministeriet har modtaget, navnlig fra De samvirkende danske Landboforeninger, og som Ministeriet har ment at kunne give sin Tilslutning og derfor har oversendt til Udvalget. Det har glædeligvis ogsaa vist sig, at man fra Udvalgets Side for de allerfleste af disse Ændringsforslags Vedkommende har kunnet yde dem sin Tilslutning. Jeg mener nu, at alt dette er, som det bør være. Da jeg fremsatte Lovforslaget her i Tinget, var jeg klar over og forudsagde, at man fra de landøkonomiske Foreninger, baade Landboforeninger og Husmandsforeninger samt de paagældende, særlig husdyravlsinteresserede Organisationer, vilde lade høre fra sig i den Anledning. Jeg kan her sige, at inden jeg fremsatte Lovforslaget, havde jeg underhaanden, rent uofficielt, haft Forhandlinger med ledende Mænd indenfor disse Kredse og spurgt dem, om de ønskede, at vi skulde tage en gennemgaaende Drøftelse af hele dette Forhold, inden Forslaget kom frem paa Rigsdagen. Men da Forholdet selvsagt var dette, at man indenfor disse Organisationer principielt maatte stille sig paa det Standpunkt, at den Bevilling, som her er givet, og som ikke er forhøjet siden 1914 — som altsaa ikke er en Krigsbevilling —, i og for sig ikke er for stor, blev Resultatet af disse Forhandlinger dette, at man maatte anse det for rimeligt, at Ministeriet for sit Vedkommende efter en Sammenligning med Beparelser og Nedskeeringer, som fandt Sted paa andre Budgetter, i et Lovforslag maatte angive, hvad det ansaa for rimeligt at skære ned her, hvorefter der saa kunde være Lejlighed til, at man fra disse Organisationers Side fremkom med de Henstillinger, Raad og Ændringsforslag, man fandt Anledning til at komme med. Jeg havde derfor paa Forhaand sagt til Organisationerne, at jeg med stor Tilfredshed vilde modtage senere Ændringsforslag fra dem og stille mig velvilligt overfor dem. Jeg har da ogsaa for mit Vedkommende saa godt som i et og alt kunnet slutte mig til de Forslag, der er fremkommet fra den Side, idet man glædeligvis, baade indenfor Landboforeninger og Husmandsforeninger — hvad her skal fremhæves med Anerken-